

بررسی مقدماتی سازگاری ارقام دیر گل بادام در دو منطقه در استان چهارمحال و بختیاری

مرادی، حسین

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی چهارمحال و بختیاری

به منظور بررسی سازگاری ارقام دیر گل بادام در مناطق سامان و اردل در استان چهارمحال و بختیاری چهار رقم از ارقام شاهروند تحت شماره‌های ۲۱، ۱۷، ۱۸ و ۱۵ در کنار رقم محلی مامایی کشت و مورد ارزیابی قرار گرفتند. در مرحله اول خصوصیات رویشی ارقام از قبیل قطر نته، ارتفاع درخت، قرم رشد و سالیانه شاخه، اندازه‌گیری و ارزیابی شد و در مرحله دوم خصوصیات زایشی ارقام از قبیل میزان عملکرد، صفات میوه و مغز ارزیابی می‌شود.

نتایج نشان می‌دهد که بطور کلی از لحاظ فاکتورهای رویشی ارقام ۱۸، ۱۵ و ۲۱ به ترتیب دارای بیشترین میزان رشد بودند و ارقام ۱۷ و مامایی کمترین میزان رشد را داشتند. از لحاظ عادت رشد ارقام ۱۵، ۱۸ و ۲۱ دارای عادت رشد راست بوده و دو رقم مامایی و ۱۷ به ترتیب دارای عادت رشد نیمه گستردۀ و گستردۀ هستند. از لحاظ میزان عملکرد در هر دو منطقه تحت بررسی ارقام ۲۱، ۱۸، مامایی، ۱۷ و ۱۵ به ترتیب دارای رتبه اول تا پنجم بودند. اختلاف در زمان تمام گل ارقام نیز بسته به محل و سال متغیر و در عین حال دارای اختلاف زیادی بودند. رقم ۱۵ در هر دو منطقه دیر گلترین و پس از آن رقم ۱۸ قرار داشت. ارقام ۲۱ و ۱۷ با رقم مامایی ۲-۲ روز اختلاف گلدهی داشتند. از نظر اندازه میوه ارقام مامایی، ۱۸، ۲۱ و ۱۵ به ترتیب دارای بزرگترین تا کوچکترین میوه بودند. درصد مغز ارقام نیز دارای تفاوت‌های قابل توجهی بود. رقم ۱۸ با ۷۵ درصد بیشترین و رقم مامایی با ۲۹ درصد کمترین درصد مغز را دارا بودند. در منطقه اردل میوه‌ها درشت‌تر بودند اما از درصد مغز کمتری برخوردار بودند. ارقام مامایی و ۲۱ دارای بیشترین درصد میوه دوقلو و ارقام ۱۸ و ۱۵ کمترین درصد را داشتند.